

РЕШЕНИЕ

№ 809

гр. София, 12.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8191** по описа за **2020** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, подадена чрез процесуален представител юрк. В. срещу решение от 14.06.2020г. на Софийски районен съд (СРС), наказателно отделение (НО), 98-ми състав, постановено по нахд № 13892 по описа за 2019г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът излага, че специалният състав за маловажност на административно нарушение по чл.415в КТ изключва приложението на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН. Посочва още, че нарушението е доказано от обективна страна и следва да бъде ангажирана административно-наказателната отговорност на дружеството-работодател. Касаторът, моли да бъде отменено решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се потвърди изцяло НП № 23-003001 от 30.07.2019г., както и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], е депозирал писмен отговор по касационната жалба, в който се изразява становище за нейната неоснователност. Претендират се разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

В производството пред СРС е установена следната фактическа обстановка: На 13.06.2019г. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от служители на Дирекция „Инспекция по труда“ (Д „ИТ“) С. област, в бистро „Сръбска скара“, находящо се в [населено място], стопанисвано от [фирма] и на 21.06.2019г. в Д „ИТ“ С. област по документи, за което бил съставен протокол. Проверяващите органи констатирани, че на мястото, на което работниците полагат труд, работодателят не държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата в дружеството. На работник в проверявания обект била дадена призовка, в която се указвало в Д „ИТ“ С. област на 21.06.2019г. да бъдат представени редица документи, сред които и липсващите по време на проверката. На 21.06.2019г. в Д „ИТ“ С. област бил представен правилника за вътрешния трудов ред и графици на работа, като на същата дата инспектор Г. съставила АУАН срещу дружеството. Въз основа на така съставния АУАН било издадено и процесното НП № 23-003001 от 30.07.2019г, издадено от директора на ДИТ- Софийска област, с което на [фирма], като работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева, на основание чл. 414, ал.1 от КТ за нарушение на чл. 403а ал.1 КТ.

Със съдебно решение от 14.06.2020г., постановено по нахд № 13892/2019г. СРС, НО, 98-ми състав е отменил наказателно постановление /НП/ № 23-003001 от 30.07.2019г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, с което на основание чл.416 ал.5 във вр. чл.414 ал. 1 от КТ на [фирма], е било наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 1500. Първоинстанционният съд е обосновал правния извод, че [фирма] е осъществил от обективна страна състава на административното нарушение по чл.430а ал.1 от КТ, но същото представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е неправилен, защото при неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Обжалваният съдебен акт е постановен в противоречие със специалната разпоредба на чл.415в КТ. Неправилно в мотивната част на решението на въззивния съд е изследвана и обсъдена хипотезата на чл.28 ЗАНН, която е неприложима в спорното правоотношение. Съгласно Тълкувателно решение № 3/10.05.2011г. по т.дело №7/2010г. на ВАС на РБ, чл.415в КТ е привилегирован състав и е приложим по отношение на всички нарушения на разпоредбите на КТ /с изключение на тези по чл.61 ал.1, чл.62 ал.1 и ал.3 и чл.63 ал.1 и ал.2 от КТ/ при наличие на предпоставките по този текст. Следва да се отбележи, че специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на „маловажно“ административно нарушение по чл. 415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл. 28 ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно

извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. „Маловажните“ нарушения, установени по КТ, съобразно чл. 415в КТ имат два основни признака: нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и от него да не са настъпили вредни последици за работници и служители. При това в тези случаи не е предвидено освобождаване от административно-наказателна отговорност /за разлика от тези по чл. 28 ЗАНН/, а налагане на същото по вид административно наказание – парична санкция, но в многократно по-нисък размер /от 100.00 до 300.00лева/.

Първоинстанционният съд не е спазил задължителните разяснения в този тълкувателен акт на ВАС на РБ /чл.130 ал.2 от ЗСВ/ и съдебното решение се явява опорочено и подлежи на отмяна. След като законодателят е предвидил специален състав за квалифициране на едно нарушение като „маловажен“ случай по КТ, прилагането на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН е изключено.

Обжалваното НП не следва да бъде отменяно, а следва да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ. За нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв. Приложението на тази разпоредба е изключено единствено за нарушения на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 и 3 и чл. 63, ал. 1 и 2 от КТ.

В случая са налице всички предпоставки относно приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ и по конкретно от деянието вредни последици не са настъпили, а отстраняването на нарушението е станало веднага след констатирането му от контролните органи. Своевременното отстраняване на нарушението от страна на санкционираното дружество- се потвърждава от събраните по делото доказателства. Работодателят е представил необходимите документи на 21.06.2019г., на датата на която проверяващите лица са му оказали да направи това. Липсват данни, дружеството да е било предупреждавано във връзка с така извършеното нарушение или да му е било издадено предписание в тази връзка.

Предвид тежестта и степента на обществена опасност на деянието, а също и другите смекчаващи отговорността обстоятелства, се налага именно извода, че в случая следва да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ, явяваща се предвидена от закона привилегирована разпоредба за констатирани случаи на маловажни нарушения, като с оглед посоченото следва да бъде определена санкция в минимален размер, а именно в размер на 100 лева. Тези обстоятелства е следвало да бъдат обсъдени още в хода на административно наказателното производство от страна на административно наказващият орган, но това не е сторено, поради което неправилно и незаконосъобразно същият е наложил предвидената в чл. 416, ал. 5 от КТ санкция в размер на 1500 лева, а не тази по чл. 415в, при наличие на маловажност, каквато очевидно в случая е налице.

Предвид посоченото, настоящият състав на Административен съд София- град намира, че обжалваното решение следва да бъде отменено като неправилно и вместо него да бъде постановено друго, като наказателното постановление в частта, относно наложената санкция, бъде изменено и бъде определена по-ниска такава в размер на 100 лева.

При този изход на спора на касатора следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 63, ал. 5 ЗАНН, във връзка с чл. 37 от

Закона за правната помощ, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лева.

С оглед така изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение второ, във вр. с ал. 1 от АПК, АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 14.06.2020г. на СРС, НО, 98-ми състав, постановено по нахд № 13892 по описа за 2019г., с което за нарушение по чл. 403а, ал. 1 от КТ на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1500.00 /хиляда и петстотин/ лв. на основание чл. 41б, ал. 5, във вр. с чл. 414, ал. 1 от КТ, като вместо него ПОСТАНОВИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-003001 от 30.07.2019г. на Директор на Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област, с което за нарушение по чл. 403а, ал. 1 от КТ на [фирма] със седалище и адрес на управление [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 1500.00, като на основание чл. 415в от КТ НАМАЛЯВА имуществената санкция от 1 500 лева на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област разноски по делото в размер на 80.00 (осемдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.